

MANIFEST
de la
VI Trobada de Recerca Experimental
en Física i Química
“Txernòbil i el seu impacte als Països Catalans”

Durant els dies 21 i 22 d'agost de 1987, es reuniren a Prada un grup d'experts per a exposar i debatre les conseqüències de l'accident nuclear de Txernòbil als Països Catalans.

Hom exposà la informació sobre l'accident a Ucraïna i les mesures assistencials que foren preses, les diverses mesures i els estudis consegüents portats a terme per investigadors de Barcelona i de València sobre la radiació arribada als Països Catalans, l'estat actual de la recerca en la relació de càncer i radiació artificial i natural, els criteris d'avaluació dels grans riscos potencials a la indústria, l'emmagatzamament i eliminació de deixalles radioactives en centres hospitalaris, i, l'estat actual de la medicina pel que fa al tractament i la prevenció de la radiotoxicitat.

Després de l'exposició i debat d'aquestes qüestions, hom prengué la decisió de manifestar el següent:

1. Cal potenciar amb mitjans humans i materials les institucions de control radiològic existents, en particular l'Institut de Tècniques Energètiques (UPC) i el Laboratori de Radiologia Ambiental (IEC-UB), de Barcelona, i l'Institut de Física Corpuscular, de València, que van ser els únics que van tenir una actuació destacada amb motiu de l'avaluació de l'impacte de l'accident de Txernòbil als Països Catalans. Les tasques d'aquests centres han d'esdevenir un *servei permanent* a la nostra societat.

2. Cal dotar les estructures de l'Institut Català de la Salut, de Catalunya, i l'INSALUD del País Valencià i de les Illes, dels oportuns serveis de Radiotoxicologia; en ells es tindria cura de la vigilància i atenció dels individus radiocontaminats i irradiats per causes professionals i/o accident, pròxim o llunyà.

3. Cal difondre les tècniques d'assistència immediata als accidentats per radiocontaminació i irradiació, mitjançant la publicació d'una mono-

grafia que reculli l'estat actual del coneixement sobre aquestes qüestions arreu del món, en particular recollint l'experiència de Txernòbil.

4. Hom constata la necessitat de la *revisió profurda* dels plans d'emergència en cas d'accident nuclear a partir de les experiències de Txernòbil i de Harrisburg.

5. Revisats els plans (punt 4 del Manifest), cal fer simulacres que demostrin que els plans d'emergència funcionen bé i no pas que siguin un fracàs com ho fou el recent simulacre de Vandellòs II, esmentat per ràdio i televisió i per les informacions dels diaris.

Signen aquest manifest: Damià Barceló i Culleres, M. Dolors Bruguera i Bellmunt, Joaquim Casal i Fàbrega, Ramon Coy i Yll, M. Isabel Febián Parrondo, Josep-Llorens Ferrero, Albert Fernández, Manuel Font i Altaba. Francesc Gacia i Escapa, Alfred Giner i Sorolla, Wenceslao González i Viñas, Xavier Ortega, Enric Palacios i Doñaque, Josep Puig i Boix, Andreu Pujol del Pozo, Gemma Rauret i Dalmau, Maria Ribas i Bruguera, Manuel Ribas i Mundó, Antoni Roca i Rosell, Joaquim Sales i Cabré, Adolf Traveria i Cros, Josep M. Tura i Soterias.

Prada de Conflent, 22 d'agost de 1987